
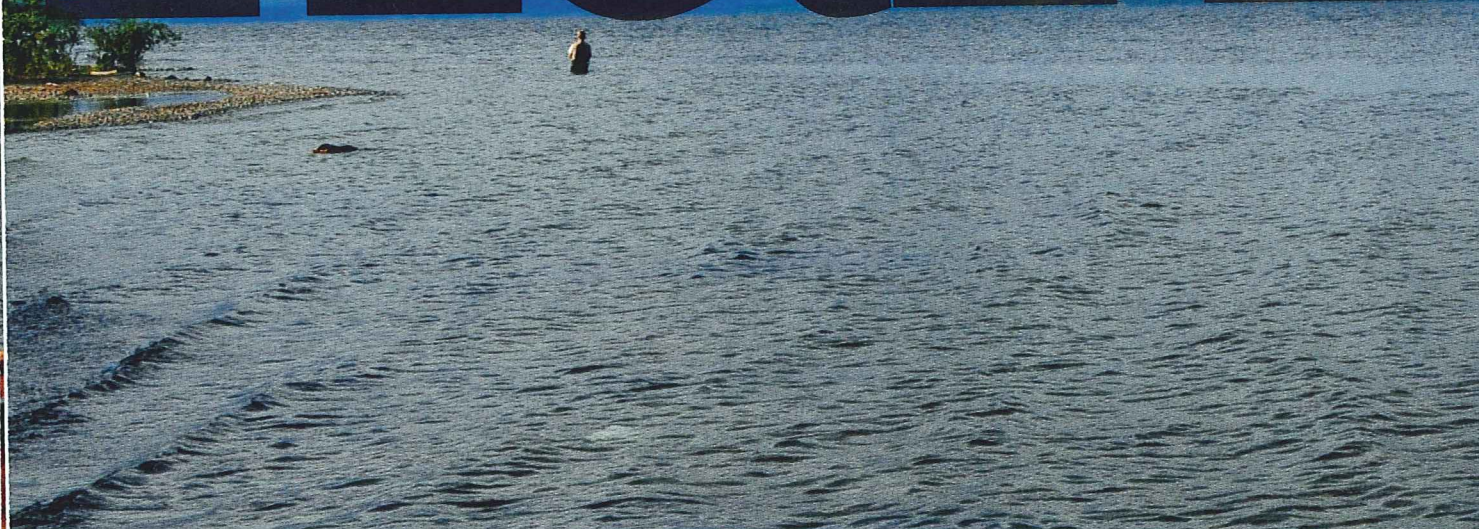

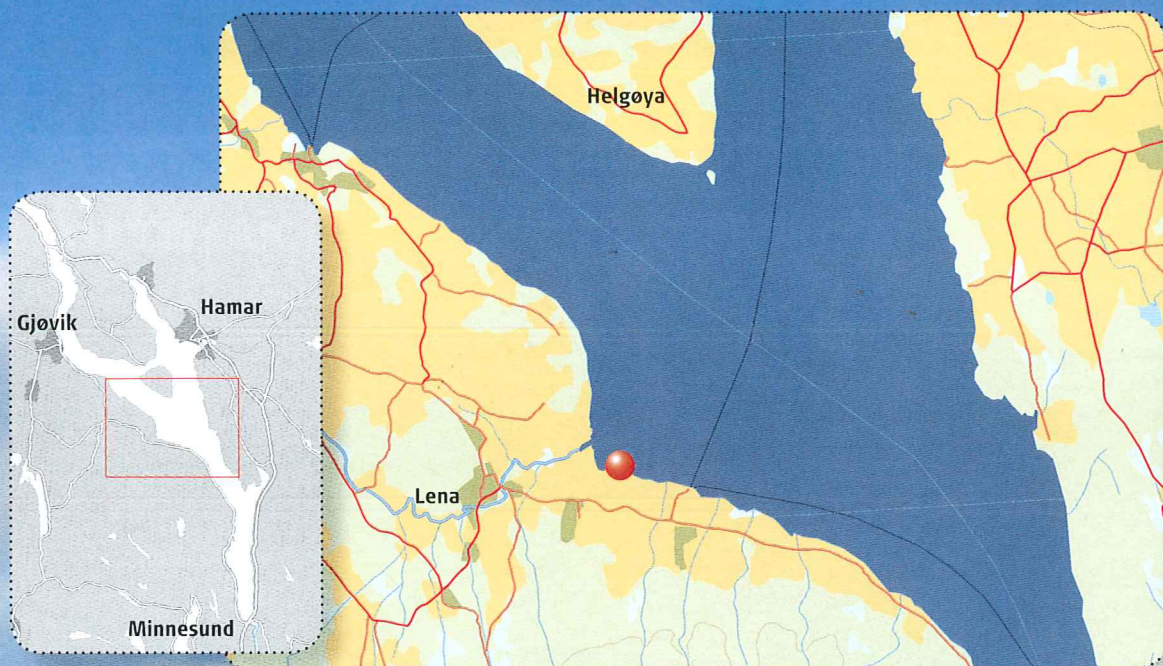
Totenvika

Her får du harren

IKKE KRESEN: Harren
i Mjøsa tar også små
sluker og spinnerer,
men disse fungerer
gjærne best seint i
sesongen.

Norges største innsjø kan by på langt mer enn dorgefiske etter storørret. Når den verste sommervarmen gir seg, siger harren mot land og er sulten!

HARR I SIKTE: På Hammerstadstranda i Totenvika beiter store stimer av harr fra august til oktober. Steinar Bruun har lagt ut flua i retning Hamar. Helgøya i bakgrunnen.

Steinar Bruun står utvadet på rullesteinsstranda og kaster metodisk ut over Mjøsas vidstrakte vannflate. Han har invitert meg til et spennende fiske som foregår her fra seinsommeren og utover høsten. Men det blåser, og over Helgøya og Hamar tårner uværsskyene seg opp. Ikke perfekte forhold for fluefiske.

- Været er ikke ideelt, men jeg tipper vinden legger seg snart, og da er harren her, beroliger Steinar. Bortenfor står Terje Håkensbakken, en av ildsjelene i Lenaelva som renner ut litt lenger nord. Han fisker med spinner, og snart har han bøy på stanga. En helf grei fisk på ca 3 hekto følger med nesten helt inn før den rister seg av.

- Når det blåser slik som nå, er nok spinner bedre enn flue, mener han.

HARR I ELVEOSET

Harrfiske i Norge forbindes først og fremst med rennende vann, men mye harr befinner seg i Norges største innsjø store deler av året. Mens det snakkes om et 40-tall elver der mjøsørreten gyter, er antallet elver og bekker der harren gyter langt større. Harren trenger ikke så stor plass, og bare her i Totenvika er det åtte bekker, i tillegg til Lenaelva, der harren gyter. I Hammerstadelva, som renner ut på stranda der vi befinner oss, kan harren vandre opp et par kilometer, og mengden fisk som gyter her om våren er imponerende tatt i betraktning «elvas» svært beskjedne størrelse. Det er også flere gode plasser ved Kapp - ikke minst på stranda ved campingen på Hekshus. Sør for Panengen brygge, der Skiblådner legger til, finnes det også fine harrstrender.

Chris Appleby
chris.appleby@hm-media.no
Tekst og foto

- I hele Mjøsa står det gjerne mye harr rundt elveosene, og om høsten er det nok enklest å komme i kontakt med den på langgrunne strender over bunn av sand og småstein. Gjerne i bukter og små vikar, men det bør være grunt der man skal fiske harr i Mjøsa på høsten. Bettet kan være brukbart til langt ut i oktober, men så seint tar den gjerne på små sluker og spinnere heller enn på flue, forteller Steinar.

TAR TØRT

Været er ikke helt på vår side, og snart bryter uværet løs. Men like fort som det kom, er det forbi; vinden legger seg mirakuløst, og sola titter fram. Steinar smiler, setter på en Europea 12 og vader ut igjen.

Så er harren på plass, det vaker mer og mer, og snart viser de interesse for fluene våre også. Steinar får flere småtasser,

mens jeg, som fisker med en svart maurimitasjon, har flere slag, men fisken vil ikke sitte. Det synes vanskeligere å kroke innsjøharren enn den som lever i strømmende vann.

- Harren er normalt ikke så kresen, men Europea 12 funker fint her, sier Steinar, og gir meg en. Ellers går det mye i små mygg- og knottimitasjoner om høsten. Og om du ikke er noen dreven fluekaster, går det utmerket an å bruke haspelutstyr og kastedupp.

Fluebyttet gir meg flere napp, men jeg roter det fremdeles til under tilslaget, og kroker fremdeles ingen. Vi flytter oss lenger inn i vika, der bunnen består av finere sand og mudder. Her tar Steinar enda flere småfisk.

- Halvkilosfisk er vanlig på de fleste turene, men jeg har fått fisk på 1100 gram her, og har hørt om en på halvannen kilo, sier han.

Det begynner å mørkne, og vakingen og nappene avtar. De siste minuttene fisker vi rett utenfor bekke-munningen, og Steinar redder dagen med en halvkilosfisk på overtid.

KVELDEN REDDET:
Steinar får endelig en grei harr like ved utløpet av Hammerstadelva.

